

عنوان مقاله:

بهبود وضعیت سرمایه اجتماعی از طریق ارتقای کیفی فضاهای عمومی با تقویت پیاده راههای شهری نمونه مورد مطالعه: خیابان 51 خرداد شهر تهران

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی اقتصاد، حسابداری، مدیریت و علوم اجتماعی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

محمد مویدی - پژوهشگر دکتری شهرسازی دانشگاه علم و صنعت ایران

رضا خیرالدین - عضو هیات علمی گروه شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه علم و صنعت ایران پژوهشگر وابسته گروه مهندسی پروژه های آمایش شهری و منظر IPAPE پلی

خلاصه مقاله:

امروزه با توجه به مطالعات و پژوهشهای صورت گرفته وضعیت سرمایه اجتماعی شهرهای بزرگ، به عنوان سرمایههای پنهان اما اثرگذار، دستخوش تغییر و رو به زوال نهاده است. از این رو نیاز است از آنجاییکه محتوای کلی سرمایه اجتماعی، روابط میان انسانها، تعاملات شهروندی و در بر گیرنده نهادها و هنجارهایی است که زندگی جمعی را شکل میدهد، نظام شهرسازی با مداخله‌های هدفمند زمینه تقویت این سرمایه شهری را فراهم آورد. براین اساس یکی از بهترین بسترهای تقویت تعاملات اجتماعی در شهرها، فضاهای عمومی شهری میباشد. این فضاها با رونق حیات اجتماعی شده به اساسترین نیاز انسان یعنی نیاز به زندگی اجتماعی پاسخی درخور توجه می دهد. پیادهراهها به عنوان عرصه‌های مدنی دارای قدمتی دیرینه بوده و همواره بهترین فرصت را برای چهره به چهره شدن شهروندان در شهر به شمار می‌آیند. اما در دوران کنونی این فضاها با توجه به گسترش شهرها و تسلط اتومبیل بر زندگی شهری جای خود را به خیابانها و یزرگراههایی داده‌اند که سرعت جابه جاییها یش از گذشته افزایش یابد. این موضوع با تقویت زندگی فردی فرصت تحقق زندگی جمعی شهروندان را سلب کرده است. به گونه ای که هم اکنون میزان تعاملات اجتماعی در شهرها به حداقل ممکن رسیده است. این موضوع تهدیدی جدی برای اعتماد، مشارکت و انسجام شهروندان و در مجموع سرمایه اجتماعی شهری محسوب میشود. لذا پژوهش حاضر با فرض تأثیرگذاری پیاده راههای شهری در تقویت سرمایه اجتماعی، به دن ال آن است تا بررسی نماید آیا مداخله در فضای عمومی به منظور پیاده راه سازی باعث ارتقای کیفیت محیط میشود یا خیر؟ همچنین دریابد که این مداخله چه تأثیری بر سرمایه اجتماعی خواهد داشت؟ در واقع هدف پژوهش، تعیین ویژگیهای پیاده‌مداری فضاهای شهری و تأثیر آن بر سرمایه اجتماعی میباشد. برای این منظور خیابان 51 خرداد شهر تهران که بخشی از آن به پیاده راهی شهری تبدیل شده است، مورد بررسی قرار گرفت. برای انجام این پژوهش به لحاظ محدودیتهای زمانی و دسترسی به اطلاعات، از روش توصیفی تحلیلی و سپس شیوه مشاهده میدانی و پیمایش بهره گرفته شده است. نتیجه -مطالعات نشان دهنده آن است که مداخله در وضعیت خیابان 51 خرداد با هدف ایجاد پیاده راهی شهری برای حضور شهروندان، افزایش مرادوات و تعاملات اجتماعی را به همراه داشته است. این موضوع با افزایش سطح کیفیت محیط، شهروندان ترغیب به حضور در اجتماع کرده و به نوبه خود بر میزان سرمایه اجتماعی این محدوده نیز تأثیرگذار بوده است. لذا سطح سرمایه اجتماعی بخش پیاده‌راه نس ت به خیابان افزایش قابل توجهی را داشته است. لذا توجه به تقویت حضور مردم در پیاده راههای شهری و توسعه آنها میتواند گامی اساسی برای افزایش تعاملات اجتماعی در محیطهای شهری باشد.

کلمات کلیدی:

سرمایه اجتماعی، فضای عمومی، پیاده راه شهری، کیفیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/367771>

